

ترجمه توصیه‌های مرجعیت عالیقدر شیعه به مؤمنین در عصر غیبت امام زمان (عجل الله فرجه الشریف)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دفتر مرجع عالیقدر حضرت آیت الله العظمی سیستانی (دام ظلّه)

سلام علیکم ورحمة الله و بركاته

در آستانه سالروز میلاد حضرت مهدی (عجل الله فرجه الشریف) در نیمه شعبان، از شما می‌خواهیم به این مناسبت فرخنده، نظر مرجع عالیقدر را راجع به مسئولیت‌های شیعیان اهل بیت (علیهم السلام) در زمان غیبت آن حضرت (سلام الله علیه) بیان نمایید.

بسمه تعالی

وظیفه همه مؤمنین (اعزهم الله تعالی) این است که همواره این نکته را در ذهن خود داشته باشند که حضرت مهدی (علیه السلام) از جانب خداوند سبحان، امام منصوب بر آنان در این عصر می‌باشد، ولی حکمت الهی اقتضا کرده است که تا زمان اجازه ظهور، از دیده‌ها پنهان بماند.

بنابراین، بر آنان است که علاوه بر وجوب شناخت آن حضرت و اعتقاد به وی و اظهار مودت با ایشان، بسیار به یاد او باشند و در خلوت و مجالس خود، از دعا برای وی غفلت نورزند و به برپایی مراسمی که نام او و پدران آن حضرت (علیهم السلام) را زنده نگه می‌دارد و از ظلمی که ستمگران بر آنان کرده‌اند، یاد می‌شود همت گمارند.

و رنج آن حضرت (علیه السلام) از مشاهده ستم و تباهی فراگیر در زمان غیبت، و مراتب شوق ایشان به ظهور برای اصلاح انحراف‌های دینی و برپایی عدالت در میان بندگان خدا را در خاطر داشته باشند.

و بدانند که همه آنها مورد توجه و اهتمام آن حضرت هستند که از پدر و مادر به ایشان مهربان‌تر، و اوضاع و احوال ایشان برای وی بااهمیت است و به دعا برای آنان و عنایت به ایشان تعهد دارد؛ و شایسته است که برای برآورده شدن نیازهای خود و برطرف شدن مشکلات، به جایگاه آن حضرت توسل جویند.

و باید منتظر تشریف‌فرمایی آن حضرت باشند و برای این که با ظهور وی فرجی برای ایشان و همه امت حاصل شود دعا کنند، و با بصیرت و یقین و پیروی درست، خود را مهیا سازند.

و در پیروی و جلب رضایت ایشان و پرهیز از معصیت و ناخشنودی وی بسیار بکوشند، که پیروی از آن حضرت اطاعت از خدا، و رضایت ایشان مایه خرسندی خدای متعال است، کما این که نافرمانی و ناخشنودی ایشان هم به مثابه سرپیچی در برابر خداوند و ناخشنودی او است.

پیروی از آن حضرت (علیه السلام) با پاسداری از مراتب ایمان و اعتقاد درست و آموختن وظایف شرعی که خداوند سبحان و پیامبرش (صلی الله علیه و آله) و ائمه طاهرین (علیهم السلام) به آن فرمان داده‌اند، و عمل به آن، و مراقبت از آن، و تزکیه و تهذیب نفس بر اساس آنچه از جانب آنان وارد شده است، و پذیرفتن اندرزا و پیمودن راه آنان حاصل می‌شود.

هر مؤمنی باید با رفتار و اخلاق و منش خود، مایه زینت آنان باشد نه این که مایه سرشکستگی آنان شود. پس بر همگان لازم است که به آموزه‌های این شریعت والا، اعم از انجام فرایض و ترک گناهان و بدکرداری‌ها، و آراستگی به اخلاق شایسته‌ای همچون خوش‌خویی،

پرهیز از آزار دیگران، باکی گفتار و ظاهر و رفتار، و دستگیری از بینوایان و فقیران و یتیمان و درماندگان، و نیکی به والدین و صلۀ رحم پایبند باشند، که اینها مایۀ خرسندی خدای سبحان و پیامبرش (صلی الله علیه و آله) و خشنودی امام (علیه السلام) و موجب خیر دنیا و آخرت است.

در زمان غیبت، مؤمنان بر اساس دوستی میان خود، باید یکدیگر را با نیکی و تقوا یاری دهند و به حقیقت و صبر سفارش کنند و از چنددستگی و تفرقه و کینه بر یکدیگر بپرهیزند.

و ثروتمندانی که خداوند به زندگی آنان وسعت بخشیده است، باید با پرداخت حقوق شرعی و دیگر وظایفی که در حالات اضطرار پیش می‌آید و اقتضای اصول نیکوکاری است، به یاری فقرا و نیازمندان و مستضعفان و درماندگان بشتابند؛ چرا که هر کس یکی از دوستداران آن حضرت را یاری دهد، گویا شخص ایشان (علیه السلام) را یاری داده است، زیرا همه آنان عیال او هستند، اما ارادۀ خداوند سبحان به غیبت آن حضرت تا زمانی نامعلوم تعلق گرفته است.

و وظیفۀ همه این است که از افتادن در شبهه‌های گمراه‌کننده و فتنه‌های ویرانگری که در غیبت آن حضرت پدید می‌آید برحذر باشند، و بدترین آنها آن است که باورهای مردم را سست کند تا آنان از حوزه دین یا دایرۀ ولایت ایشان (علیهم السلام) گمراه شوند.

یکی از آنها افتادن در دام کسانی است که با ادعای نیابت خاص امام و ارتباط دائم با ایشان، تعالیم خاصی را از آن حضرت (علیه السلام) نقل می‌کنند؛ اینان راهزن عقیدۀ دیرین شیعیان در رجوع به اهل بیت (علیهم السلام) هستند؛ همان وظیفۀ تردیدناپذیری که بر اساس سیرۀ مؤمنین در طول دوازده قرن از غیبت آن حضرت در این مذهب جریان داشته و آن حضرت (علیه السلام) دوستان و شیعیان خود را در هنگام روبه‌رو شدن با شبهه‌های دینی، با رعایت و ملاحظۀ مراتب علمی، به رجوع به فقهای عادل پرهیزکار شیعه که از سنت و هدایت ائمه (علیهم السلام) پیروی می‌کنند فرا خوانده است؛ چرا که آنان حجت وی بر مردمان هستند و او خود حجت خداوند بر همگان.

از دیگر بدعت‌های ویرانگر، فراخوان به پیروی از هر مطلب منسوب به ائمه (علیهم السلام) است، بدون شناخت و تخصص لازم در نقد و بازشناسی متون؛ که نتیجه‌اش این است که افراد ناآشنای به احادیث و اصول نقد و بازشناسی نصوص دینی جایگزین علمای عامل متخصص در این زمینه شوند.

یکی دیگر از بدعت‌های ویرانگر، انکار اصول دین و امور ثابت آن، با القای هر گونه شک و شبهه است. و نباید کسی که عمل به دستورهای دینی برای وی دشوار است به انکار یا تردید در آنها پردازد؛ زیرا آن که نافرمانی کند تنها یک گناه دارد، اما کسی که به انکار و تردید رو بیاورد مرتکب دو گناه شده است.

و باید از توهمات مربوط به تعیین وقت ظهور حضرت (علیه السلام) و چیزهایی که به منزله آن است، از جانب هر کسی که صادر شده باشد، اجتناب کنند؛ چرا که نهی مؤکدی از این کار به عمل آمده و بر دروغ دانستن این ادعاها تأکید شده است. و در تاریخ تجربه‌های متعددی از این پندارها وجود دارد که نادرستی و موهوم بودن آنها نمایان گردیده است.

مؤمنین باید بدانند که رعایت این نکته‌ها برای انتظار آن حضرت (علیه السلام)، دلیل صداقت کسانی است که آرزوی درک محضر امام (علیه السلام) و فرمان بردن از وی و یاری دادن به او را دارند، و هر که در این امر صادقانه رفتار کند، حتی اگر خداوند بر اساس مقدرات خود، درک زمان حضور را نصیب وی نفرماید، با کسانی که آن حضرت را درک کرده‌اند و از ایشان فرمان برده‌اند و ایشان را یاری داده‌اند، محشور و از پاداش آنان بهره‌مند است و این رستگاری بزرگی است.

اللهم إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمَةِ تُعَزِّزُ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتُذَلِّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدَّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةَ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقَنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللهم صلِّ على وليِّك الحجة بن الحسن صلاة نامية تامة زاكية أفضل ما صلّيت على أحد من أوليائك، اللهم كن له ولياً و قائداً و حافظاً و ناصرأ حتى تسكنه أرضك طوعاً و تمتعه فيها طويلاً.

اللهم هَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدَعَاءَهُ وَخَيْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزاً عِنْدَكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

دفتر آیت‌الله سیستانی (دام ظلّه). نجف اشرف